

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 33Ek/3099/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122477244
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Veronika Frenková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6122477244.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekúcii oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom: Pribinova 25, 811 09 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 35 807 598, zast.: JUDr. Katarína Hegedúšová, advokát, so sídlom Majerníkova 3/A, 841 05 Bratislava-Karlova Ves, IČO: 42 185 190, proti povinnému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: C. XXXX/XX D., zast. VRANOVIČ advokátska kancelária s.r.o., so sídlom: Pažitná 1017/37, 92601 Sereď, IČO: 55137521 o vymożenie príslušenstva k pohľadávke vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Peter Urbánek, so sídlom exekútorskeho úradu: Bratislavská 23/11, 924 01 Galanta, pod sp. zn. 236EX 66/23 o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd návrhu povinného na zastavenie exekúcie v časti úroku z omeškania vo výške 0,25% denne zo sumy 406,29 Eur od 18.09.2001 do 10.01.2020, úroku z omeškania vo výške 0,25% denne zo sumy 394,19 Eur od 11.01.2020 do 10.03.2021 vyhovuje.

II. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie v časti nákladov spojených s uplatneným pohľadávky vo výške 20,25 Eur zamietá.

III. Súd oprávnenému ukladá povinnosť nahradit' povinnému trovy právneho zastúpenia vzniknuté v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie vo výške 262,38 Eur, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

IV. Súd oprávnenému nárok na náhradu trov exekučného konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 24.11.2022 domáhal od povinného vymożenia príslušenstva pohľadávky na podklade exekučného titulu – Platobný rozkaz vydaný Okresným súdom Galanta, sp.zn. 1Ro1525/01 zo dňa 20.12.2001 (ďalej len „exekučný titul“). Oprávnený spolu s exekučným titulom k návrhu priložil Upovedomenie o zastavení starej exekúcie sp. zn. EX 734/02 zo dňa 22.09.2022 a Oznámenie o ukončení exekučného konania sp. zn. EX 734/02 zo dňa 27.10.2022 z uvedeného je zrejmé, že sa jedná o tzv. „opätovný návrh“ podaný v režime zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

2. Súd po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie a príloh k nemu priložených dňa 21.03.2023 poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora: JUDr. Petra Urbáneka, so sídlom exekútorskeho úradu: Bratislavská 23/11, 924 01 Galanta, ktorý ju vedie pod sp. zn. 236EX 66/23.

3. Upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému doručené dňa 07.02.2023 pričom návrh na zastavenie exekúcie bol na exekútorský úrad doručený dňa 20.02.2023. Súd teda konštatuje, že návrh na zastavenie exekúcie bol podaný v rámci zákonom stanovenej 15-dňovej lehoty.

4. Povinný v rámci návrhu na zastavenie exekúcie poukazuje ad 1) na nesprávne vyčíslenie vymáhanej pohľadávky pričom uvádza, že „pôvodná exekúcia voči povinnej na základe rovnakého exekučného titulu (tzv. stará exekúcia) bola vykonávaná súdnym exekútorom JUDr. Ľubomírom Pekarom pod číslom EX 734/02. Stará exekúcia prebiehala na vymoženie sumy (istiny) vo výške 406,29 EUR s príslušenstvom. V starej exekúcii bol speňažený nehnuteľný majetok povinnej, pričom bol dosiahnutý výťažok dražby 980,00 EUR. Výťažok bol dosiahnutý dňa 19.01.2016. Z takto dosiahnutého výťažku bola pohľadávka oprávneného uspokojená vo výške 449,02 EUR. Istina vymáhanej pohľadávky bola teda uspokojená z výťažku dražby vo veci EX 734/02 a za dátum zaplataenia sa považuje deň 19.01.2016, to znamená deň, kedy pôvodný exekútor dosiahol výťažok exekúcie pri predaji nehnuteľnosti. Nakoľko istina bola zaplatená v januári 2016, nie je možné, aby sa oprávnený domáhal úrokov z omeškania za celé obdobie od 18.09.2001 do 10.03.2021. Z uvedeného dôvodu sa povinná domnieva, že vyčíslenie pohľadávky v upovedomení o začatí exekúcie vo veci 263EX 66/23 nie je správne, nakoľko v zmysle upovedomenia o začatí exekúcie úročenie prebieha aj v čase, kedy istina pohľadávky bola v predchádzajúcej starej exekúcii dávno vymožená.“ Povinný ad 2) poukazuje na nekalý charakter dohody o výške úroku z omeškania pričom uvádza, že: „výška vymáhaného úroku z omeškania 0,25% denne vychádza zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorá bola dojednaná medzi oprávneným ako veriteľom a povinným ako dlžníkom a následne z exekučného titulu (platobného rozkazu), ktorý bol na základe spotrebiteľskej zmluvy a návrhu oprávneného vydaný Okresným súdom Galanta. Je zrejme, že v spotrebiteľskej zmluve, na základe ktorej oprávnený poskytol povinnej peňažné prostriedky, bola dohodnutá úroková sadza úrokov z omeškania vo výške približne 5-násobku zákonných úrokov z omeškania či už podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka. Podľa názoru povinnej, dohoda o úrokoch z omeškania vo výške 0,25 % denne je nekalou podmienkou v spotrebiteľskej zmluve v zmysle ustanovení Smernice Rady 93/13/EHS.“ Ďalej povinný poukazuje na skutočnosť, že „uvedený platobný rozkaz vydal súdnym úradníkom – súdna tajomníčka Katarína Foková. Nakoľko všeobecný súd pri vydávaní platobného rozkazu povahu dotknutých zmluvných podmienok celkom zrejme riadne neposudzoval, nakoľko platobný rozkaz vydal súdny tajomník, ktorý nemá povahu sudcu je v súčasnosti povinnosťou exekučného súdu posúdiť uvedené zmluvnú podmienku v štádiu exekučného konania a v prípade jej vyhodnotenia ako podmienky nekalej, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu medzi oprávneným a povinnou, zabezpečiť, aby touto podmienkou povinná nebola zaviazaná. Z uvedených dôvodov sa povinná domnieva, že súd má exekúciu zastaviť podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, nakoľko sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Povinná navrhuje aby súd exekúciu č. 236EX 66/23 vedenej súdnym exekútorom JUDr. Petrom Urbánkom v celom rozsahu zastavil a aby povinnej priznal nárok na náhradu trov exekučného konania vo výške 100%. „

5. Oprávnený k návrhu povinného na zastavenie exekúcie uviedol nasledovné. „Nesúhlasím so zastavením exekúcie povinného. Oprávnený si dovoľuje uviesť, že jeho pohľadávka nie je do dnešného dňa uhradená v celom rozsahu. Povinný síce uskutočnil čiastkové úhrady, ktoré boli riadne započítané na predmetnú pohľadávku oprávneného, avšak vykonané platby boli zohľadnené pri podanom návrhu na exekúciu už v minulosti.“ Oprávnený ďalej uvádza, že: „Zmluva bola uzavretá podľa ust. § 497 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov. Aplikácia právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa, nie je možná, nakoľko právny vzťah medzi oprávneným a povinným, s prihliadnutím na charakter zmluvy nie je vzťahom spotrebiteľským. Oprávnený má za to, že dojednaná výška úrokov 0,25% denne nie je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, a to vzhľadom na skutočnosť, že oprávnený poskytuje úvery z vlastných zdrojov. V zmysle uvedeného má oprávnený za to, že berúc do úvahy ustanovenia exekučného poriadku týkajúce sa podania a odôvodnenia návrhu na zastavenie exekúcie, návrh na zastavenie exekúcie nespĺňa zákonom ustanovené podmienky a z tohto dôvodu nie je daný dôvod na to, aby mu tunajší súd vyhovel a exekúciu zastavil. Na základe vyššie uvedeného žiadame, aby sa na návrh na zastavenie exekúcie povinného neprihliadalo.“

6. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b) exekučný titul bol zrušený, c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu, e) je predpoklad, že iná povinnosť uložená exekučným titulom, najmä povinnosť niečoho sa zdržať alebo niečo strpieť, ktorú okrem povinného nemôžu vykonať iné osoby, bude dobrovoľne a riadne plnená aj bez vedenia exekučného konania; predpokladá sa, že iná povinnosť je dobrovoľne a riadne plnená, ak od posledného porušenia tejto inej povinnosti uplynulo najmenej 6 mesiacov.

7. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

8. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhne zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

9. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

10. Návrh na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorého účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od exekúcie v prípadoch vymedzených exekučným poriadkom. Súd v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t.j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Ustanovenie § 61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhne.

11. V zmysle zjednocujúceho stanoviska Ústavného súdu Slovenskej republiky prijatého v náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL ÚS 1/2022 zo dňa 15.06.2022, podľa ktorého je s poukazom na § 53 ods. 3 písm. e) Exekučného poriadku exekučný súd oprávnený a povinný vykonávať hmotnoprávny prieskum vymáhaného nároku v prípade, ak sa tento vymáha na podklade platobného rozkazu vydaného vyšším súdnym úradníkom priznaného titulom spotrebiteľskej zmluvy a možnosť podania odporu bola limitovaná lehotou 15 dní od doručenia platobného rozkazu a právna úprava vyžadovala, aby spotrebiteľ odpor vecne odôvodnil, pretože by inak rezignoval na princíp efektívnej ochrany spotrebiteľa, ktorý je súčasťou základného práva na súdnu ochranu. Ústavný súd predmetné stanovisko prijal vychádzajúc predovšetkým z rozsudku súdneho dvora C-448/17 a majúci na zreteli záväzky Slovenskej republiky vyplývajúci jej z postavenia členského štátu Európskej únie, v záujme dosiahnutia cieľov smernice 93/13/EHS a v záujme reálnej garancie práva na súdnu ochranu ústavný súd akcentuje, že je nevyhnutné interpretovať predmetné ustanovenie eurokonformne, a to tak, že za situáciu predpokladanú § 53 ods. 3 písm. e) Exekučného poriadku („... v konaní, v ktorom nebolo možné namietať alebo preskúmať neprijateľné zmluvné podmienky“) je nutné považovať aj stav, keď v konaní o vydanie platobného rozkazu síce bolo možné namietať alebo preskúmať neprijateľné zmluvné podmienky, avšak právomoc na vydanie platobného rozkazu bola zverená vyššiemu súdnemu úradníkovi a vyšší súdny úradník platobný rozkaz vydal, možnosť podania odporu bola limitovaná lehotou 15 dní od doručenia platobného rozkazu a právna úprava vyžadovala, aby spotrebiteľ odpor vecne odôvodnil.

12. Súd v danej veci zistil, že exekučný titul v tomto konaní – Platobný rozkaz vydaný Okresným súdom Galanta, sp.zn. 1Ro1525/01 zo dňa 20.12.2001 bol vydaný súdnym tajomníkom, t.j. neprijateľné zmluvné podmienky nepreskúmal sudca a z tohto dôvodu v danej veci tunajší súd preskúmal existenciu neprijateľných zmluvných podmienok v zmysle vyššie uvedenej judikatúry.

13. Súd v súvislosti s podaným návrhom na zastavenie exekúcie v prvom rade pristúpil k posúdeniu, či sa v prejednávanej veci jedná o obchodnoprávny alebo spotrebiteľský vzťah. V danom prípade záväzok vznikol zo zmluvy o úvere č. 2020075 zo dňa 15.08.2001. Tento typ zmluvného dojednanie je v právnej teórii označovaný ako absolútny obchod. Teda jedná sa o taký druh obchodného záväzkového vzťahu, ktorý sa vždy spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov, teda bez ohľadu na to, či ide o podnikateľov a bez ohľadu na to, či účastníci konajú v rámci svojej

podnikateľskej činnosti. Túto definíciu však narúša princíp ochrany spotrebiteľa v zmysle ktorej je vždy nutné prihliadnuť na záujmy spotrebiteľa. Nerešpektovanie tejto zásady je sankcionované absolútnou neplatnosťou. Prieskumom je evidentné, že sa jednalo o uzatvorenie spotrebiteľskej zmluvy medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Pokiaľ sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, musia byť prednostne použité ustanovenia Občianskeho zákonníka a to aj v tom prípade, že by sa inak použili normy Obchodného zákonníka. Daný princíp bol zavedený do nášho právneho poriadku tým, že sa pristúpilo k ochrane spotrebiteľa a to aj napriek tomu, že textácia uvedeného pravidla bola do ustanovenia § 52 ods. 2 veta posledná zavedená až dňa 01.04.2015. Dané bolo potvrdené aj rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3 MCdo 12/2014 a 3 MCdo 14/2014 kde súd judikoval, že na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Právne predpisy zavádzajúce toto ustanovenie nemajú prechodné ustanovenia. To znamená, že od ich účinnosti sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom. Teda Najvyšší súd Slovenskej republiky potvrdil, že cieľom tohto ustanovenia bolo len deklaratórne potvrdenie správnosti predtým platného výkladu v spotrebiteľskom práve. Na základe uvedeného je možné konštatovať, že v danom prípade sa celý právny režim bude spravovať ustanoveniami Občianskeho zákonníka a jediné čo bude regulované Obchodným zákonníkom bude len právny základ záväzku.

V nadväznosti na vyššie uvedené a to aj napriek tomu, že Zmluva o úvere č. 2020075 zo dňa 15.08.2001 bola uzavretá podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, súd vychádzal z Občianskeho zákonníka a zákona o ochrane spotrebiteľa v zmysle ktorého je spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá využíva služby pre svoju priamu osobnú spotrebu, pričom mal za preukázané, že povinný bol v predmetnej zmluve označený menom, priezviskom, trvalým bydliskom, rodným číslom a číslom občianskeho preukazu. Oprávnený je veriteľom, nakoľko je právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Posúdením danej zmluvy mal teda súd za preukázané, že sa jedná o spotrebiteľské zmluvné dojednanie. V danom prípade je nepochybné, že uzatvorená zmluva o úvere je zmluvou formulárovou, pripravenou na predtlačenom tlačive, do ktorého sa len vpisujú požadované údaje a dlžník tak nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť obsah zmluvných podmienok poskytnutia úveru, nemôže vyjednávať, jedinou jeho alternatívou je prijatie, respektíve odmietnutie návrhu ako celku.

14. V danej veci súd zistil, že oprávnený sa domáhal vykonania exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým súd uložil odporcovi (povinnému), aby do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatil navrhovateľovi (oprávnenému) sumu 12240 Sk spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,25 % denne zo sumy 12240 Sk od 18.09.2001 do zaplataenia. a nahradil trovy konania vo výške 610.- Sk alebo aby v tej istej lehote podal odpor. Exekučný titul, predložený oprávneným bol zároveň opatrený doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti, ktorou bolo potvrdené, že exekučný titul nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 02.04.2022.

15. Povinný považoval za sporné uplatnenie úrokov z omeškania vo výške: 0,25% denne zo sumy 406,29 EUR od 18.09.2001 do 10.01.2020, 0,25% denne 406,29 Eur od 18.09.2001 do 10.01.2020, úroku z omeškania 0,25% denne zo sumy 394,19 Eur od 11.01.2020 do 10.03.2021, 0,25% denne zo sumy 394,19 EUR od 11.01.2020 do 10.03.2021, ktoré boli oprávnenému priznané exekučným titulom. Súd je v tomto konkrétnom prípade toho názoru, že v prípade uplatnenia formálnych pravidiel (zákonných noriem t. j. Exekučného poriadku) a striktného naplnenia právoplatného a vykonateľného exekučného titulu by nedochádzalo k žiaducim a spoločensky únosným výsledkom. Je potrebné poukázať, že právo je potrebné realizovať v spojení s ďalšími kritériami, aby sa zmiernili tvrdosti pri jeho výkone. Na uvedené tézy zákonodarca reflektoval vo viacerých ustanoveniach Občianskeho zákonníka najmä teda v citovanom § 3 Občianskeho zákonníka a § 39 Občianskeho zákonníka so všeobecnou povahou príp. v mnohých ďalších ustanoveniach. Je nesporné, že aplikačná funkcia a regulatívny charakter týchto ustanovení sa vzťahuje na všetky skupiny majetkových a osobných vzťahov upravených normami občianskeho práva.

16. Podľa názoru súdu je nepochybné, že Občiansky zákonník dáva dobrým mravom značnú vážnosť a silu, aj keď nie sú bližšie špecifikované resp. konkretizované, keďže definujú morálne pravidlá správania sa, ktoré sa časom menia. Za dobré mravy možno považovať súhrn etických všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa rozumie najmä konanie, ktoré je v

rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazujú zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri poskytovaní služby, ktoré môžu privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, keď sa využíva najmä omyl, lešť, výrazná nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody. V rozpore s dobrými mravmi podľa súdnej praxe je spravidla taká výška úrokov z omeškania, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru obvyklú v čase ich dojednania stanovenú najmä s prihliadnutím na najvyššie úrokové sadzby uplatňované bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Výkon práv a povinností totiž nie je možné chápať ako bezhraničný, a tak aj výkon práv a povinností má svoje limity. Šikanózný výkon práva je nutné považovať za rozporný s § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súd tak považuje za podstatné, že v prípade uplatnenia práva, ktoré je v rozpore s podmienkami uvedenými v § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka je nutné sankcionovať odoprením právnej ochrany, čím nebude možné takýto výkon procesnými prostriedkami vymáhať.

17. Súd na tomto mieste tiež uvádza, že účastníci občianskoprávných vzťahov si môžu vzájomné práva a povinnosti upraviť dohodou odchyľne od zákona, ak z povahy ustanovení zákona nevyplýva, že sa od neho nemožno odchyliť (§ 2 ods. 3 Občianskeho zákonníka). Súdna prax je jednotná v tom, že z povahy ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka vyplýva, že kogentne je stanovená horná hranica úrokov z omeškania, ktorej prekročenie nie je prípustné. Ak sa úroky z omeškania dohodnú, musia mať primeranú výšku, ktorá nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Dohoda o úrokoch z omeškania, ktorých výška prekračuje hornú hranicu stanovenú zákonom je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatným právnym úkonom. Pre určenie výšky úroku z omeškania je rozhodujúce, kedy sa dlžník dostal do omeškania.

18. Súd má v danej veci za preukázané, že povinný sa s vrátením poskytnutého úveru dostal do omeškania dňa 18.09.2001. Súd zistil, že v občianskoprávných vzťahoch v zmysle v tom čase platného § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z. bola výška úrokov z omeškania počítaná ako dvojnásobok diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. V období, kedy sa povinný dostal do omeškania, bola základná úroková sadzba NBS vo výške 8,75 %. Keďže v danom prípade dojednaný úrok z omeškania predstavoval výšku 91,25 % ročne (0,25 % denne) oproti zákonnému úroku z omeškania v sadzbe 8,75 % ročne, súd uvádza, že takto dojednaný a následne priznaný úrok z omeškania je jednoznačne v rozpore s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Zb., ktoré kogentne stanovujú hornú hranicu úrokov z omeškania v občianskoprávných vzťahoch, ktorým spotrebiteľský vzťah jednoznačne je, pričom prekročenie tejto hranice nie je prípustné.

19. Keďže v danom prípade dojednaný úrok z omeškania predstavoval výšku 0,25 % denne, čo je 91,25 % ročne, tak súd uvádza, že takto dojednaný a následne priznaný úrok z omeškania je v rozpore s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré kogentne stanovujú hornú hranicu úrokov z omeškania v občianskoprávných vzťahoch, ktorým spotrebiteľský vzťah jednoznačne je, pričom prekročenie tejto hranice nie je prípustné. Na tomto mieste je potrebné doplniť, že prijateľnosť (ale tiež neprijateľnosť) konkrétnej zmluvnej podmienky a tak i jej platnosť (resp. neplatnosť) sa musí posudzovať vo vzťahu k príslušnému zmluvnému dojednaniu v podobe zadefinovanej dohodou účastníkov právneho vzťahu (čo možno vyjadriť i tak, že zmluvná podmienka stojí i padá len ako celok). Každá zmluvná strana takto znáša riziko naformulovania príslušnej podmienky celkom určitým spôsobom; spotrebiteľ riziko, že pre prípad nie celkom uváženeho pristúpenia na určitú podmienku a následného neopodstatneného dovolania sa ním neprijateľnosti ho podmienka bude zaväzovať a dodávateľ naopak riziko, že podmienka majúca mu poslúžiť, neobstojí. Takéto zmluvné dojednanie predstavuje hrubý nepomer medzi vzájomnými plneniami a je v rozpore s dobrými mravmi, a to z dôvodu, že v danom prípade nešlo o čisto obchodnoprávny vzťah, ale o vzťah spotrebiteľský, teda občianskoprávny. V rámci zmluvy o úvere výška úroku z omeškania nebolo možné dojednať, pretože sa jednalo o spotrebiteľský (občianskoprávny) vzťah, v ktorom sa úrok z omeškania spravuje § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Nemôžu byť žiadne pochybnosti o tom, že v exekučnom titule uvedený úrok z omeškania podstatným spôsobom presahuje obvyklú úrokovú mieru stanovenú Národnou bankou Slovensko pre úroky z omeškania v občianskoprávných vzťahoch, v čoho dôsledku úrok z omeškania z exekučného titulu bol priznaný v rozpore s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s §

3 Nariadením Vlády SR č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

20. Súd považuje tento konkrétny prípad za výrazný zásah do subjektívnych práv priečiaci sa dobrým mravom v takej miere, ktorá je v demokratickej spoločnosti neakceptovateľná. Súd považuje uplatnenie úrokov z omeškania vo výške: 0,25% denne zo sumy 406,29 EUR od 18.09.2001 do 10.01.2020, úroku z omeškania 0,25% denne zo sumy 394,19 EUR od 11.01.2020 do 10.03.2021 v rozpore s dobrými mravmi pričom súčasne poukazuje aj na rozsiahlu rozhodovaciu činnosť najvyšších súdnych autorít (IV. ÚS 55/2011-19, prípadne Najvyššieho súdu SR v sp. zn.3Cdo/91/96, sp. zn. 1Cdo 58/2005, sp. zn. 3Cdo 144/2010). Súd s prihliadnutím na § 3 ods. 1 a § 39 Občianskeho zákonníka je názoru, že rozpor s dobrými mravmi zakladá absolútnu neplatnosť právneho úkonu, ktorá nastane aj v prípade ak účastníci o rozpore nevedeli. Na absolútnu neplatnosť je tak súd povinný prihliadať z úradnej moci.

21. Ďalej súd uvádza, že v súvislosti s vyššie uvedeným považuje tvrdenie povinného týkajúceho sa nesprávneho vyčíslenia pohľadávky v upovedomení o začatí exekúcie vo veci EX 66/23 za nadbytočné. Súd sa nezaoberal namietanou výškou sumy, z ktorej boli požadované úroky z omeškania, vzhľadom na skutočnosť, že návrh v časti predmetných úrokov zamietol.

22. Súd po preskúmaní spisového materiálu mohol konštatovať právny záver, že v časti uplatneného úroku z omeškania je daný dôvod na zastavenie exekúcie v zmysle § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku. V danom prípade sa totiž jedná o nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, pričom dojednanie o úrokoch z omeškania v takejto výške, ktoré boli následne v tejto nezákonnej výške priznané exekučným titulom, odporuje dobrým mravom, preto ich súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, v dôsledku čoho je tu daný dôvod zastavenie exekúcie.

23. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd pri rozhodovaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie zistil dôvod pre ktorý by exekúcia musela byť zastavená v časti úroku z omeškania vo výške 0,25% denne zo sumy 406,29 Eur od 18.09.2001 do 10.01.2020, úroku z omeškania vo výške 0,25% denne zo sumy 394,19 Eur od 11.01.2020 do 10.03.2021 a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku I. tohto uznesenia.

24. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku, trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

25. Podľa § 199b Exekučného poriadku, oprávnený a povinný v exekučnom konaní platia trovy, ktoré im v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu.

26. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

27. Vzhľadom na vyššie uvedené exekučný poriadok povinnému v exekučnom konaní priznáva len náhradu trov jeho zastúpenia v súvislosti s jeho návrhom na zastavenie exekúcie. Predpokladom pre priznanie tejto náhrady je, úspech povinného v tomto konaní, t. j. situácia, keď návrh povinného na zastavenie exekúcie rezultuje v uznesení exekučného súdu o zastavení exekúcie.

28. Povinný si v Návrhu na zastavenie exekúcie uplatnil aj náhradu trov konania za právne zastupovanie. Povinnému vznikli trovy exekučného konania vo výške odmeny jeho advokáta. Tarifnou hodnotou je výška vymáhanej sumy 7233,26 Eur. Tarifná odmena za jeden úkon právnej služby v zmysle § 9 ods. 1 vyhl. 655/2004 Z.z. predstavuje sumu 180,93 Eur. Tarifná odmena za jeden úkon právnej služby v zmysle § 13a ods. 2 pís. c) vyhl. 655/2004 Z.z. predstavuje sumu 118,67 Eur. Za každý úkon právnych služieb má advokát v zmysle § 16 ods. 3 vyhl. 655/2004 Z.z. právo na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške 12,52 Eur (platnej v roku 2023). Trovy exekučného konania, ktoré povinnému vznikli predstavujú sumu celkom 262,38 Eur a pozostávajú z odmeny za právne zastúpenie v exekučnom konaní za dva úkony právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia 118,67 Eur + 12,52 Eur; podanie návrhu na zastavenie exekúcie 118,67 Eur + 12,52 Eur. Vzhľadom na to, že povinný v návrhu na zastavenie exekúcie preukázal skutočnosti vedúce k zastaveniu exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, v dôsledku čoho súd exekúciu zastavil, súd

uložil oprávnenému povinnosť nahradiť povinnému trovy právneho zastúpenia v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie vo výške 262,38 Eur, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia (tak ako je uvedené vo výroku III. tohto uznesenia).

29. Oprávnený si trovy právneho zastúpenia v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie neuplatnil, a keďže v zmysle ustanovenia § 255 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a súd exekúciu v časti úrokov z omeškania zastavil, súd rozhodol tak, že oprávnenému nárok na náhradu trov exekučného konania nepriznáva (tak ako je uvedené vo výroku IV. tohto uznesenia).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné